

Lavaseuratanssi ja kilpalavaseuratanssi

Näinhän se menee, että laji kehittyi ajan mukana. Kehitykseen vaikuttivat ilahdytti yhteiskunta ja sen trendit, ja se mikä toimi tai myi paremmin, ihmisiä ohjauvat erilaiset motiivit. Toiselle on tärkeää saavuttaa parempia tuloksia, ja jollekin tanssilla saadaan enemmän yleisöä katsomaan lajia. Kaikilla on myös erittäin usein kokien takana, ihmisiin toimii viattomasti ohjona, enemmän tai vähemmän, ihmisen on mielestäni etään yhä edelleen. Poiveudummeihin apinoista. Maapaloo vaikin tällä perusieella kutsua apinoiden planeettaa. Tanssijatkin ovat kuin apinoita.

Me tanssijat hellimme ja ilukselemme lailla lailla täysin arvaamattomasti kuin apinat ikään. Erityisesti seuratanssissa, jossa improvisaatio on tärkeässä osassa, tanssittajia on kuin villi viidakko, missä kaikki kukat saavat kukkia, kirjaimellisesti. Viidakossa ei ikinä tiedä mitä pimeässä lymyää.

Juuri kun luulet löytäväsi missä olet, juuri silloin oletkin jo hukassa. Viidakossa on kuumaa ja kosteaa, samoin kuin tanssitalissa. Niin tanssittajakin, ainakin näin vertauskuvallisesti. Hyönteisiä on kyllä joskus ihan oikeastiakin.

Minulle seuratanssin tuola on riimenomaan jon ilmalasin monipuolisuus ja vapaus tuottaa uusia ideoita, ja niiden kokeileminen heti käytännössä. Seuratanssissa ei ole heti valittomassa jos tekni oislet omalla tyylillään. Omaopiräisyyttä arvostetaan. Jos olen oikein ymmärtänyt, seuratanssin parinteisiin kuuluu, että tärkeintä on parin keskinäinen kemia, ei ninkään se mitä tanssi näyttää. Seuratanssi ei siis ole kilpailusta. Pääasia on loppujen lopuksi vaan

pitää hauskaa ja tavata ihmisiä. "Mitä jeeusteluat" saattaa joku tanssija parantaa satoa mielestään, söllyhdän kuitenkin poikeminaansa ja pöjastamatta todallista ajatukseen. On kuitenkin tosista että ihmisiä on voimakas kilpailuvietti. Niinpä tämänkin lajin rinnalla ovat kuin vorkain tulee lavatanssikiilpalut. Samalla tavoin kuin käärmee lukieriee parafalini. Vaikka kilpailava seuratanssi onkin luonteeltaan vähemmän tuoliuhakusta ainakin kilpatanssin vertausta, on kielletty heideimä pöimiltä maasta. Kannattakot

Olin viime keväänä tanssinopettajaopinain liittävissä oppimistehitävissä luomariomassa seuratanssikisajo kunikkuloja Oulussa. King of Dance-kiilpalu oli miellä avartava. Tunnelma oli erittäin lämmin, yleisö oli hyvin mukana ja tanssijat ylittivät itsensä. Viidakon

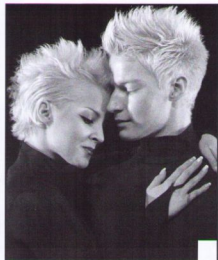

lat valittivat. Kuka pystyi eroftumaan tyylillään muista, se palkitiin. Yrittämistä näki jos jonkinlaista. Olin aivan ekstraassa, tunneimasta päihtynyt. Jäikeenpään olin kuitenkin mieltä, että kuinka paljon kisoissa näkemäni tanssi mulstui tänä aikupäristä seuratanssia. Kilpailu sai ihmiset ylittämään itsensä, mutta oliko kyseessä enää seuratanssi vai jokin uusi laji? Kilpailumapiiri sai ihmiset muuttamaan tanssiaan myyremmäksi, energisemmäksi. Katsojaa se kyllä miellytti. Kokemus tuomarina oli varsin rikastuttava. En kuitenkaan voinut olla kuulematta joidenkin kilpailijain katkeria kommentteja: "Ai kilpatanssityylilläkö täällä vain pärjääkö?" Mielestäni on suuri vaara, että ihmiset alkavat muuttaa tyylillään enemmän kilpatanssimaiseksi, parempien sijalusten laivassa. Kyllähän suurin osa ihmisistä haluaa kuitenkin pärjätä. Kelnasta viis.

Mielestäni on jo aiheellista sanoa, että on olemassa kaksi erilaista suuntausta seuratanssissa. Kilpailuseuratanssi ja lavaseuratanssi. Kilpailuseuratanssin etuja lavaseuratanssiin nähden on mielestäni se, että se tuo katsojalle laivalta ja sitä myöten myös uusia haastajia. Kilpailuelementti voi myös houkuttaa lisää nuoria ihmisiä lajin pariin. Onhan kilpailuseuratanssi selkeästi myyrempää tanssia kuin lavaseuratanssi. Jo on tunnustettava, että kisoissa on oivan mahtava tunneima. Kilpailusta ei ole vielä tullut niin talista kuin esimerkiksi kilpatanssissa, jossa pahimmassa tapauksessa kilpailuja kietetään rutlinhomaisesti ilman iloa. Pariteisen lavaseuratanssin etuja taas ovat juuri sen terveellisyys näin ainakin mielenterveydeilliseltä kannalta katottuna. Lavalla tanssiminen ei luo stressiä, ja lajin parissa tapaa mielenkiintoisia persoonia. Mutta taloailta, lavalla loppahluva tanssiminen ei välttämättä tavalla ihmisellä yhä hyvin. Ja onhan se niinkin, että kilpaleminen tuo tavoitteellisuutta harastamiseen, ja sitä kautta kehittää ihmistä tanssijana.

Asialla on monta puolta. Uskon että seuratanssi tulee tulevaisuudessa jakautumaan yhä selkeämmin kilpalevaksi ja pelkistään puhtaaksi seuratanssiksi. Ehkä onkin hyvä, että on enemmän mahdollisuuksia löytää se oma jultu. Mitä sitten, vaikka laji muuttuu? Uskon kuitenkin myös, että kilpaleminen muuttaa ihmistä, uskon että näin loppahluva luonnastan. Erityisesti arvostelukoissa ihmisistä tulee helposti naristia oman edun tavoittelijoita,

joika eivät välttämättä osaa arvostaa muita ihmisiä. Sikälä kannattaa muistaa myös seuratanssi, joka ei perustu kilpaleluille. Se on arvokas asia, jota ei mielestäni kannata unohtaa. Kehityksen jarruna ei pidä olla, mutta ilannetta pitää tarkkailia. On mielenkiintoista tarkkailia, mihin suuntaan seuratanssi kehittyi tulevaisuudessa.

Askel askeleelta kohti tanssinopettajan ammattia

Kilpatanssin suuntautumisvaihtoehto (160 eu)

Seuratanssin suuntautumisvaihtoehto (160 eu)

- oman palamielehimen lisäksi mandollisuus valloittamisen ammattitaitojen avulla parantaa jokaisen omien. Itäco ja itäseuratanssi, jousitanssien ym.
- sertifikaatti sualuty 35 euron pedagogiiset opinnot

Tiesitähän 23.2.-15.4.2006

Lisätietoja: 08-312 6072

www.oam.fi/kult

OULUN SEUDUN AMMATTIKORKEAKOULU

Kulttuuriantian yksikkö

TAKA-LÖYTYN KATU 4, 90100 OULU

FIN. 020 312 6072, HAKU 020 312 6070

000000000